

Sygn. akt III AUz 87/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Białecka (spr.)

Sędziowie: SA Anna Polak

SA Romana Mrotek

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2017 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 23 czerwca 2016 roku sygn. akt VII U 337/16

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć postępowanie w sprawie.

SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka SSA Romana Mrotek

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2016 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie, w sprawie o sygn. VII U 337/16, odrzucono odwołanie ubezpieczonego.

Uzasadniając powyższe orzeczenie Sąd I instancji wskazał, że decyzją z dnia 11 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu W. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Natomiast w uzasadnieniu decyzji wskazano, iż orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 11 lutego 2016 roku ubezpieczony został uznany za częściowo niezdolnego do pracy od 9 września 2015 roku do 28 lutego 2017 roku. Jednakże w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy, jak również w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, nie udowodnił on wymaganego ustawą pięcioletniego okresu ubezpieczenia. Następnie Sąd Okręgowy wskazał, że bezspornym jest, iż ubezpieczony nie odwołał się od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, które oprócz pozostałych przesłanek stanowiło podstawę wydania przez organ rentowy powyżej opisanej decyzji. Zdaniem Sądu meriti w niniejszym postępowaniu znajduje zastosowanie cytowany wyżej art. 477 § 3¹ k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł ubezpieczony. Jednocześnie skarżący wskazał, że w okresie od czerwca 2016 r. do sierpnia 2016 r. stan zdrowia nie pozwalał mu na samodzielne opuszczenie mieszkania i z tego też powodu nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego okazało się o tyle zasadne, że skutkowało wydaniem przez Sąd Apelacyjny orzeczenia o charakterze kasatoryjnym, z jednoczesnym umorzeniem postępowania.

Na wstępie wskazać należy, że decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 18 października 2016 roku, wskutek przywrócenia ubezpieczonemu terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, uchylono decyzję organu rentowego z dnia 11 marca 2016 roku i jednocześnie ponownie odmówiono W. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z treścią art. 386 § 3 k.p.c. jeżeli pozew ulega odrzuceniu albo zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, sąd drugiej instancji uchyla wyrok oraz odrzuca pozew lub umarza postępowanie. Natomiast stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Wobec uchylecia przez organ rentowy zaskarżonej przez W. M. decyzji rozpoznanie odwołania ubezpieczonego stało się zbędne i w związku z tym postępowanie w tym przedmiocie należało umorzyć.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i postępowanie w sprawie umorzył.

SSA Anna Polak SSA Barbara Białicka SSA Romana Mrotek